

[Per Dich.]

Hvad angår spørgsmålet om den obligatoriske rådgivning, må jeg og nogle af mine gruppekammerater fastholde socialistisk folkepartis oprindelige forslag. Fru Ruth Olsen vil gøre rede for de synspunkter, som andre medlemmer af SF's gruppe har på dette område.

Jeg må på det kraftigste understrege som min personlige opfattelse, at dette ikke — absolut ikke — er et udslag af et ønske om at begrænse adgangen til svangerskabsafbrydelse, ligesom det aldeles ikke bunder i nogen som helst form for formynderisk indstilling over for de abortsøgende kvinder. Ønsket om obligatorisk rådgivning bunder udelukkende i ønsket om så vidt muligt at beskytte den svageste gruppe af de kvinder, der søger svangerskabsafbrydelse — de, der af økonomiske, sociale, uddannelsesmæssige og af andre grunde er de mest udsatte, de, der af samme årsager oftest vil handle under pression. Det forekommer mig en uforståelig og uigennemtænkt liberal indstilling, når udvalgets flertal anbefaler, at denne rådgivning skal ske på frivillig basis. Jeg ser her helt bort fra den efter min mening besynderlige idé, at en del af denne rådgivning pålægges lægerne, som — al ære og respekt for disse — aldeles ikke er hverken uddannede eller kvalificerede til at foretage en sådan rådgivning.

Hvad angår den egentlige sociale rådgivning, skal kvinden ifølge flertallet frivilligt henvende sig på en mødrehjælpsorganisation. Her ligger efter min mening den største inkonsekvens. Al erfaring viser, at netop den gruppe kvinder, der er svagest stillede af førnævnte årsager, er dem, der sidst, eller slet ikke, frivilligt henvender sig for at modtage rådgivning. Og hvis det ikke netop er denne gruppe, som bør beskyttes, så har jeg ikke forstået noget som helst af det hele.

I konsekvens af dette og i konsekvens af det af socialistisk folkeparti oprindeligt stillede forslag til lov om svangerskabsafbrydelse tilslutter jeg og andre medlemmer af socialistisk folkepartis gruppe os det til § 8,

stk. 2, stillede ændringsforslag, som er fremsat sammen med venstre og medlemmer af den konservative gruppe.

Lad mig til slut udtale min dybe tilfredshed med, at der nu endelig synes at være et flertal i tinget for, at der gives kvinder adgang til frit og understreger jeg, under eget ansvar — for det er kun kvinden selv, der i sidste ende kan påtage sig dette ansvar — at træffe beslutning om, hvorvidt de ønsker at gennemføre eller få afbrudt et svangerskab. Det har været socialistisk folkepartis ønske i alle de år, hvor vi har fremsat og genfremsat vort lovforslag.

Hanne Budtz: Som medlem af retsudvalget har jeg skrevet betænkningen under og går ind for vedtagelse af ministerens lovforslag, og det gør også flere af mine kolleger i den konservative folketingsgruppe.

Begrundelsen herfor er allerede givet, dels i udvalgsbetænkningen, dels ved de bemærkninger, jeg fremkom med allerede ved første behandling, og jeg tror i og for sig ikke, nogen grundelse for vedtagelse af dette lovforslag kan gives bedre end ved de varme og gode ord, som fru Else-Merete Ross sagde her fra talerstolen for et øjeblik siden.

Også mit udgangspunkt er, at det er naturligt, og at de fleste kvinder ønsker at få børn, og at vi andre også ønsker at indrette samfundet således, at samfundet — foruden familien naturligvis — er parat til at modtage børnene og modtage dem godt, og i det omfang, der måtte mangle noget på dette område, må vi være villige til at afhjælpe manglerne.

Jeg vil gerne fremhæve, som det også er sagt flere gange her i dag, at dette er jo et spørgsmål om frivillighed; ingen vil tvinge nogen kvinde til en abort. Men jeg vil da gerne tilføje, at min hovedbegrundelse — hvis jeg skulle vælge én fremfor mange andre, og jeg vil ikke komme ind på gentagelser af de mange ting, der er sagt her i dag — min hovedbegrundelse er, at den kvinde, der virkelig ønsker sit svangerskab afbrudt, hun